

Henseende at stille Vurderingsraadene frit med Hensyn til, hvorledes de ville udfinde Værdistigningens Størrelse, idet man har været klar over, at Værdistigningen allerede — helt eller delvist — kan være medregnet i den eller de forud for Jernbaneskyldvurderingen liggende almindelige Ejendomsskyldvurderinger. Omvurderinger finde derefter Sted, hver Gang Ejendommen i Henhold til Ejendomsskyldloven omvurderes hvorhos Flertallet af Hensyn til Vanskelighederne ved Vurderingen til Jernbaneskyld har anset det stemmende med Billighed, at der gives den afgiftspligtige Adgang til i saa vidt Omfang som muligt at forlange ny Vurdering, saaledes at Udgifterne herved blive ham uvedkommende, saafremt den ny Vurderingssum bliver ringere end den tidligere. En tilsvarende Adgang har man da ogsaa paa den anden Side ment at maatte indrømme de afgiftsberettigede. Med Hensyn til de i § 3 givne Regler bemærkes, at det er anset naturligt at indsætte en udtrykkelig Bestemmelse i Paragraffen om, at de stedfundne Vurderinger til Jernbaneskyld ikke skulle bevirke nogen Forandring i den en Ejendom paahvilende Ejendomsskyld til Stat og Kommune, men at denne skal svares uforandret af Ejendommens hidtidige Vurderingssum, indtil ny Vurdering til Ejendomsskyld i Henhold til de for denne gældende Regler finder Sted, idet det ligger udenfor denne Kommissions Opgave at foreslaa Ændringer i Ejendomsskyldlovens, som forrykke Beskatningen indenfor en Vurderingsperiode.

De i Forslagets § 4, 1ste Stk. indeholdte Regler om særskilt Vurdering af enkelte Dele af en Ejendom samt om eventuel samlet Vurdering af flere Matrikulsnumre ere dikterede af Hensyn til, at det i mange Tilfælde er hensigtsmæssigt at have en paalidelig og nøjagtig Vurdering af Dele af en Ejendom, der som anvendelige til Byggegrunde o. lign. have en betydelig større Værdi end de andre Dele af Ejendommen, eller en samlet Vurdering af særlig skyldsatte Lodder, der som stødende op til hverandre naturligt høre sammen til Anvendelse navnlig som Byggegrunde, hvortil kommer, at en saadan Regel ogsaa er nødvendig af Hensyn til de i Paragraffens 2det Stykke givne Forskrifter om Adgang til Dispensation fra de fideikommissariske eller i Landbolovgivningens foreskrevne Indskrænkninger i den frie Dispositionsret over en til Jernbaneskyld ansat Ejendom. Denne Adgang til Dispensation har Flertallet ment at maatte foreslaa for at undgaa, at en Ejer belastes med et betydeligt Beløb i Jernbaneskyld uden at være i Stand til at udnytte den skabte Værdistigning. Endelig er det, jfr. Paragraffens 1ste Stykke i Slutningen, fundet hensigtsmæssigt at bestemme, at Vurderingsraadet kan lade særlig vurderede Dele af en Ejendom særskilt matrikulere.

De i Ejendomsskyldlovens § 5 omhandlede Ejendomme foreslaas fritagne for Vurdering til Jernbaneskyld, ligesom det er anset rimeligt at undtage de i Lovens § 6 under a nævnte, til Civillisten henlagte Statsejendomme for Afgift. Derimod har Flertallet ikke fundet det naturligt at undtage alle de øvrige i bemeldte § 6 under a og b nævnte Ejendomme fra Jernbaneskyld i samme Omfang, som de ere fritagne for Ejendomsskyld. Fritagelsen bør efter Flertallets Mening kun gives Stats- og Kommuneejendomme, naar og for saa vidt de ere til offentlig Afbenyttelse og ikke anvendes i Erhvervsøjemed, medens de i modsat Fald som Følge af, at Jernbaneskylden kommer samtlige de i Baneanlægget interesserede til gode, altsaa baade Staten, Kommuner og private, bør svare sædvanlig Afgift for at fremkalde et for alle Parter retfærdigt Resultat. Med Hensyn til de i Ejendomsskyldlovens § 6 under c nævnte Ejendomme samt med Hensyn til Stiftelser og lignende er det fundet heldigst at overlade Afgørelsen om Skattefrihed til Ministeren for offentlige Arbejder, medens der savnes Føje til at tillægge de øvrige i § 6 omhandlede Ejendomme nogen Adgang til hel eller delvis Frihed for Jernbaneskyld eller at gøre de i Ejendomsskyldlovens § 7 indeholdte Regler om visse Fradrag gældende ogsaa for Jernbaneskylden.